Aº. 1843. N.º [illegible]

ARNHEMSCHE COURANT

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 3 in de drie maanden, [illegible])

ZONDAG 1 JANUARI.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Nederland bij het einde van 1842.

Gelukkig het volk, dat, bij het terugzien op eenen afgelegden jaarkring, kan zeggen, dat het niet vruchteloos op nieuw een jaar doorleefd heeft; dat het zich op beter, op gelukkiger standpunt gebragt ziet dan te voren; dat het op den weg van staatkundige en maatschappelijke ontwikkeling meer dan ééne schrede voorwaarts gegaan is.

Tot dus verre was dit geluk voor Nederland niet weggelegd. Het zag het jaar 1842 op nieuw zoo velen zijner broederen volgen, doch zag — wie ook vooruitgaan mogt — zich tot stilstand gedoemd. Op nieuw was dat jaar een tijdvak van teleurstelling. Treurig is de bekentenis, dat wij niets van eenig belang kunnen aanwijzen, dat of gezegd mag worden eene verbetering te zijn, of voor de toekomst eene verbetering te voorspellen. Veel verwachtte de natie van WILLEM II; zijn ridderlijke aard, zijne liberale gezindheid schenen haar alles goeds te beloven — doch wat helpen ook de voortreffelijkste hoedanigheden van den vorst, wanneer zij, die hem omringen en door wier oogen hij verpligt is te zien, niet voor hunne betrekking [illegible] zijn? Het zijnen goeden wil alleen [illegible] niet helpen; alles hangt af van de [illegible] keus zijner staatsdienaars. En daarin heeft [illegible] tot dus verre weinig geluk gehad.

Wanneer men in het jaar 1841 het bestuur beschuldigde, dat het de zaken des lands bij den dag en voor den dag alleen bestuurde, trachtte men steeds aan de oppositie te beduiden, dat al de schuld daarin lag, dat zich onder de ministers nog mannen bevonden, die jaren lang de vorige regering gediend hadden en die men van hunne vroegere zienswijze niet afbrengen kon.

Dit voorwendsel verviel geheel in 1842. De laatste dier ministers, de heer VAN MAANEN, werd verwijderd door [illegible] zoo het schijnt, welke eene onuitwischbare vlek op hen werpen, die er op eenige wijs [illegible] medewerkten. Met den heer VAN MAANEN verdween ongetwijfeld de hardnekkigste voorstander eener wijze van bestuur van het [illegible], welke in de grondwet, in constitutionele staatsinrigtingen [illegible] slechts doode vormen zag. Zijne denkbeelden, hoe [illegible] hij die ook in de laatste tijden plooide en [illegible] bewimpelde, maakten zijn ministerie tot eene anomalie in eenen constitutionelen staat. Gelukkig ware de verandering geweest, indien men hem iemand tot opvolger gegeven had, die, met de waardigheid en onmiskenbare talenten van zijnen voorganger, een beter begrip van zijnen tijd had. Doch de [illegible] had het anders beslist. Even treurig als de [illegible] blik van den heer VAN MAANEN op zijne lange [illegible] baan zijn moet, waarvan hij zoo weinig sporen van [illegible] de toekomst achterliet, — even treurig en ledig [illegible] wezenlijke resultaten, in welke het volk zich [illegible] mag, schijnt die van zijnen opvolger te [illegible] zijn.

Het bestuur [illegible] gedurende negen maanden van dit jaar uitmaken, [illegible] van eene [illegible] van echt constitutionele, van liberale beginselen. Maar waar zien wij daarvan de resultaten?

Waar zagen wij, in het afgeloopen jaar, dat krachtige armen zich van het bestuur des staats hadden meester gemaakt? Waar zagen wij, dat het bestuur van den staat, eindelijk, toevertrouwd was aan mannen, die van te voren wisten wat zij wilden; die hunne ingevingen niet van den drang van het oogenblik moesten ontvangen? Was dit in den eeuwigdurenden transactie-geest bij elke wetsvoordragt zigtbaar? Was het zigtbaar in het besluit op het lager onderwijs van 2 januari, waar men, uit vrees, tusschen twee strijdige gevoelens trachtte door te zeilen? Was het in het ontwerp op het stemregt, waarvan de minister in het vorige jaar het kiesregt uitsloot, in het afgeloopene, als daartoe behoorende, voordroeg? Was er kracht en waardigheid zigtbaar in de handeling van eenen Nederlandschen minister, die zich door eene vreemde — de Luxemburgsche — regering liet gebruiken om een bezoek des konings van Pruissen te koopen door de belofte van ratificatie van een tractaat, hetwelk die regering vroeger, na een opzettelijk onderzoek, heilloos voor het groothertogdom had genoemd? Moeten wij vastheid van beginselen in de handelingen des ministers vinden, die de contracten met de handelmaatschappij niet aan de vertegenwoordiging wilde onderwerpen, dewijl aan haar daarover de beslissing niet, maar alleen aan den koning toekwam, doch die, toen zich de Staten-Generaal een volgens zijn oordeel onwettig regt van bekrachtiging aanmatigden, die aanmatiging door den koning tot wet deed verheffen?

Het denkbeeld, dat de vertegenwoordiging dan ook over die, zoo men zegt, bekwame mannen koestert, is het sprekendste bewijs voor hetgeen wij aanvoerden. Behalve de wet op het notariaat, zagen de ministers al hunne ontwerpen van eenig belang of verworpen, of gevoelden zij zich gedwongen die in te trekken. En, inderdaad, het moet ver gekomen zijn, voor dat de Kamers daartoe besluiten. Het vertrouwen, de gehoorzaamheid, tot welke de ministeriele drukpers niet nalaat te vermanen, dewijl zij met regt onderzoek en overtuiging schuwt, zijn toch bij de Kamer bijna grenzenloos tot een spreekwoord geworden. Somwijlen — het is waar — heeft de Tweede Kamer eenig meerder bewijs van geestkracht gegeven; enkele stemmen in haar midden hebben zich bij enkele gelegenheden luider dan vroeger doen hooren. Ook bij gelegenheid van het antwoord op de troonrede ging zij van hare gewone handelwijze af, om dit slechts tot eenen weerklank dier troonrede te maken; — doch zij bleef ter halver wege staan. Regten, welke haar grondwettig toekomen, liet zij ongebruikt; niemand trok zich den waren zin van het vreemdelingenregt volgens de grondwet aan; zij liet na te onderzoeken, of men zich te regt of te onregt tot haar wegens verkeerde toepassing der wet wendde; door hare stemming bekrachtigde zij, wat haar betrof, een ontwerp, waarin de minister de kleur en eenheid der regering niet in zich zelven zocht en in de gewone middelen der wet, maar die trachtte te verwerven, door ambtenaren, wier gedragslijn een geheel andere dan de zijne is, in gestadige vrees voor zijne ongenade te houden. Indien zulk eene vertegenwoordiging dus de belangrijkste wetten verwerpt, of tot hare intrekking doet besluiten, kan men zich van de bekwaamheden der ministers geen groot denkbeeld vormen. Even weinig verkrijgt men die, wanneer men zich tot de nieuwe begrooting wendt; van de natie wederom ruim zeventig millioen jaarlijks gevorderd ziet; bedenkt, dat men daarin nu vinden moet, in hoe verre de ministers het verlangen naar bezuiniging en vereenvoudiging ten uitvoer gebragt hebben.

Van echten constitutionelen zin, van echt liberale beginselen zagen wij in 1842 slechts weinig sporen. Velen schenen zelfs daarmede in strijd; bij voorbeeld, de uitdrijving van vreemdelingen. Wij leefden nog immer onder het *gouvernement à bascule*. Als gewone loontrekkers oordeelden de ministers hunne taak volbragt, zoodra zij het dagelijksche werk volbragt hadden. De hooge roeping des staatsmans, welke de toekomst in zijne hand houdt, verstonden zij niet.

Het eenige, wat wij misschien in dit jaar gewonnen hebben, is, dat ten minste de eindschikking met België voorloopig getroffen is. In dat tractaat is meer dan ééne bepaling duister en zonder inlichtingen onbegrijpelijk. Het blijft dus steeds nog twijfelachtig, in hoe verre de onderhandelaars daarvoor eenigen lof verdienen.

Wanneer de kunst van regeren niet in het nemen van doeltreffende, algemeen nuttige maatregelen, maar in het winnen van enkele personen, door het uitdeelen van posten, het verkwisten van ridderorden bestond, dan zouden wij gelukkig mogen heeten, — want daaraan lieten de ministers het ook dit jaar niet ontbreken; het is de eenige kunst, welke zij met eenige volharding beoefenen.

Biedt het afgeloopen jaar aan het vaderland dus geene stof tot juichen aan; levert het, daarentegen, groote teleurstellingen van allerlei aard, — zoo dringt zich daarbij de treurige overtuiging op, dat wij vooreerst op geene betere toekomst mogen hopen.

De troonrede zelve hing een ongunstig tafereel van den toestand des lands op. En hoe zouden ministers, van welke zwakheid een eigenaardige karaktertrek is, in staat zijn, hierin verbetering te brengen? De tegenwoordige tijden, de moeijelijke toestand, in welken het vaderland zich bevindt, eischt van de zijde der bewindslieden meer dan gewone bekwaamheden, eischt meer dan gewone krachten, meer dan gewonen moed. Met den besten wil der wereld en met niet geringe talenten is de zaak reeds te zwaar; — hoe dan, wanneer een van beide ontbreken?

Onze staatkundige omwenteling is nog slechts ten halve volbragt, onze staatkundige opvoeding en beschaving zijn nog zeer weinig gevorderd. Eene krachtige, moedige hand wordt er vereischt om haar tot verdere ontwikkeling te brengen, om ons het beeld, dat wij najagen, te doen naderen. Doch krachtiger moet die hand zijn, wanneer wij overal in onze nabuurschap de teekenen eener maatschappelijke omwenteling zien ontstaan, welke ook ons eenmaal zal bereiken. Dat deze ons

niet overvalle en wegslepe; maar dat men in staat zij haar tot het beste doel, tot verbetering en veredeling der maatschappij, te doen strekken en af te leiden, is de pligt van den staatsman. Doch zwaar, zeer zwaar is die taak. Zij vereischt iemand van diepe kennis in den tegenwoordigen toestand en behoeften der maatschappij, van eenen diepen blik in het verledene en in de toekomst. Alleen wanneer zoodanig een geest zijne medearbeiders aan het staatsbestuur bezielt, — alleen dan is het mogelijk, dat de storm, welke in het verschiet dreigt, ons niet medesleept en het zwakke staatsgebouw verwoest.

Mogt het nieuwe jaar, dat wij intreden, dien gelukkigen dag zien aanbreken, waarin wij ons in zulke keuzen mogten verheugen! Om daartoe te geraken behoort ieder burger mede te werken. Niet lui en traag, met de handen in den schoot, behoort men te laten geschieden wat geschiedt. Niet dan alleen, wanneer het ons zelven raakt, behooren wij ons met de zaken bezig te houden. Wanneer het huis van onzen buurman brandt, loopt ook het onze gevaar. Niet aan anderen behooren wij het onderzoek der openbare aangelegenheden over te laten. Met eigen oogen moeten wij de waarheid trachten te vinden. Nu of nimmer is het de tijd van vrij onderzoek. Zonder haar beteekent ook de beste constitutie niets. Deelen van een en hetzelfde geheel, lijdt het eene waar het andere kwijnt. Wij behooren het ons dus als het onze aan te trekken. Publieke geest alleen kan ons redden. Deze ontwikkele zich, en ook met minder volmaakte instellingen zal men veel gedaan krijgen. Door hem gerugsteund zal men met meer zekerheid tot eene meer volledige herziening kunnen overgaan. Geen bestuur zal zich daartegen durven verzetten; want het zal gevoelen, dat dit onmogelijk is. Die publieke geest zal de vertegenwoordiging maken tot hetgeen zij tot dusverre nog niet was, tot het orgaan der natie. Door opwekking daarvan alleen is er nog redding voor ons mogelijk. Moge een ieder daartoe het zijne aanwenden, en men ook ons steeds op onzen post vinden.

Buitenlandsche berigten.

AMERIKA.

Rio de Janeiro, 16 oct. Den 4den dezer is hier het het eerste proefblad uitgekomen van een nieuw dagblad, hetwelk onder den titel van »*Constitutionele Lichttoren*," (*O Pharol Constitucional*) wekelijks tweemaal, des woensdags en zaturdags, zal verschijnen. Het doel van dit blad bestaat in het vestigen van eene nieuwe, krachtige oppositie tegenover de regering, welke sedert de laatste gebeurtenissen tamelijk verflaauwd was. — De in de eerste nommers voorkomende artikelen zijn grondig en kernachtig geschreven, en wanneer wij ons niet bedriegen, heeft de staatsraad *Vasconcellos* er de hand in. Men bespeurt er verscheidene aanvallen in op de ministers, vooral op den minister der buitenlandsche aangelegenheden, wien hij weinig genegen schijnt. Ook de minister de markies *van Paranagua* wordt scherp gehekeld. Is ons vermoeden gegrond, zoo mogen wij met eenig vertrouwen eene verandering in het kabinet te gemoet zien, dewijl *Vasconcellos* niet te vergeefs den trommel slaat. Met ongeduld zien wij naar de ontwikkeling van dezen knoop uit, daar zij menige verandering zal veroorzaken.

ITALIE.

Napels, 13 dec. De nieuwste berigten uit Sicilie melden, dat de uitbarsting van den Etna nog steeds blijft voortduren en de lava zich reeds over eene uitgestrektheid van 8 tot 10 mijlen verspreid heeft. Op den morgen van den 5den dezer ontwaarde men in Aquila verscheidene aardtrillingen. De Vesuvius is weer geheel rustig en heeft opgehouden met rooken.

PRUISSEN.

Met het einde dezes jaars verwacht men reeds een minimum onzer belastings-ontvangsten, hetwelk echter, alleen aan het misgewas van dit jaar, inzonderheid der aardappelen, zonde toe te schrijven zijn, dewijl deze nu niet in groote hoeveelheden tot het steken van brandewijn gebruikt worden.

— De hoogleeraar *Frutz*, uit Jena, bevindt zich sedert eenige dagen hier, en heeft menigvuldige bijeenkomsten met *Herwegh*, die door ons publiek nog altijd als een zeldzame vogel wordt aangezien. (*W. M.*)

— Naar men verneemt, zijn verscheidene besturen hier opmerkzaam gemaakt op eene merkwaardige uitvinding, met betrekking tot het spoorweg-stelsel, waarvan de aanwending veel nut zou kunnen hebben. Dezelve zoude in niets minder bestaan dan hierin, dat men, door aanbrenging van een eenvoudig werktuig aan iedere locomotief, al de namelooze ongelukken voorkomen zou, welke tot nu toe en vooral ten gevolge van het zamenstooten van twee locomotieven op den spoorweg plegen te gebeuren.

ENGELAND.

Londen, 28 *dec.* De bevalling van H. M. wordt tegen de maand maart te gemoet gezien.

— De Fransche en Turksche ambassadeurs hebben gisteren op het bureau van buitenlandsche zaken conferenciën met lord *Aberdeen* gehouden.

— Te Galway in Ierland heeft, op den eersten kersdag, eene uit ongegronde vrees ontstane overijling de schrikkelijkste gevolgen na zich gesleept. In eene roomsch-katholijke kapel aldaar verspreidde zich namelijk, gedurende de vroegmis, het gerucht, dat eene der galerijen op het punt stond van in te storten, en zoo groot werd dadelijk het gedrang op de trappen en aan kerkdeuren, dat niet minder dan acht en twintig, sommigen zeggen vijf en dertig menschen, gedurende deze verwarring verpletterd zijn. Bij onderzoek is gebleken, dat de galerij zich in den besten staat bevond.

— De luitenant-kolonel *Malcolm* zal in het begin van januari met depêches naar China terugkeeren.

FRANKRIJK.

Parijs, 28 *dec.* Hoewel daarvan nog niets officieels bekend is, gelooft men langs hoe meer aan de verloving der prinses *Clementine* met prins *Augustus* van Saksen Coburg Cohary, broeder der hertogin van Nemours en van den gemaal der koningin van Portugal. Die prins, welke den 18 junij 1818 geboren is en ruim twaalf maanden minder dan prinses *Clementine* telt, staat als majoor bij het 10de regement huzaren in oostenrijksche dienst.

— Men wil dat de heer *Thiers* een- en andermaal over de benoeming der ministers van staat geraadpleegd zou zijn. Ook wordt gezegd, dat het getal dier ministers op slechts dertig en hun jaargeld op tienduizend francs bepaald zou worden.

— Uit Toulon wordt geschreven, dat er op nieuw sprake is van het zenden van eenige schepen naar Katalonien, en wel om reden, dat ook de Engelschen nog altijd schepen in die streken blijven houden.

— Volgens brieven uit Algiers, zouden de groote operatiën tegen de stammen van Ouanseris, die aan *Abd-el-Kader* eene schuilplaats verleend hebben, niet vóór den 20sten dezer afgeloopen zijn, welk tijdstip als dat der terugkeering van den *hertog van Aumale* naar Algiers bepaald schijnt, die zich vervolgens terstond naar zijn hoofdkwartier te Medeah zal begeven. De luitenant-generaal dacht niet vóór in het begin van januari naar Algiers weder te keeren, waaruit men opmaakte, dat hij operatiën tegen de stammen langs de kust, van Mostaganem tot Cherchell, in den zin had.

— *Abdon-Terradas* is te Perpignan aangekomen, van waar hij naar Clermont zal gezonden worden. De ex-president *Carsy* vertrekt naar Marseille. Dagelijks komen nieuwe vlugtelingen, die de straf van *Espartero*, wegens hunne deelneming aan de jongste troebelen, duchten, in Frankrijk aan. Zulks is, onder anderen, het geval met eene menigte inwoners van het Lampourdansche, met de alcade van Figuières aan het hoofd.

— *Zurbano* heeft de nationale garde van Girona ontwapend.

— Uit Barcelona schrijft men, dat des avonds van den 22sten dezer eene commissie uit de municipaliteit zich tot *Espartero* begeven heeft, om te verzoeken dat de zware contributie, welke de stad is opgelegd, tot op een derde verminderd mogt worden.

— Een dagblad van Madrid, van 20 dezer, meldt dat aldaar uit het hoofdkwartier te Sarria een decreet tot ontbinding der Cortes is aangekomen; dat de ministers terstond aan de regent geschreven hebben, met verzoek dit te herroepen, en dat de minister *Zumalacarregny* verklaard heeft eerder zijn ontslag te zullen vragen, dan het met zijne handteekening te bekrachtigen. Volgens andere berigten, zouden de Cortes tegen den 28 of 29 dezer, twee dagen voor de terugkomst van *Espartero*, bijeengeroepen worden, terwijl deze zijn ministerie voor den tijd veranderen en het nieuwe kabinet uit onbeduidende mannen zamenstellen zal, die in het geheel geen deel aan de te Barcelona plaats gehad hebbende ... en ... onwettige maatregelen genomen hebben. *Espartero* rekent door dit middel den storm van verwijten, beschuldigingen en ontdekkingen, die zich tegen hem en zijn bestuur opdoen, uit den weg te ruimen. De nieuwe ministers zullen zich natuurlijk kunnen bepalen bij te zeggen, dat zij niet verantwoordelijk zijn voor de handelingen van het vorige kabinet, en men hoopt dat het onderzoek dan van zelf zal vervallen.

Welke gebeurtenissen in Spanje ook nog aanstaande mogen zijn, men houdt het voor zeker, dat zij de rust der wereld niet meer bedreigen, zoolang alle mogendheden zich althans van dadelijke interventie onthouden.

SPANJE.

Madrid, 19 *dec.* De woede der oppositie-bladen tegen *Espartero* schijnt met iederen dag toe te nemen. In den *Heraldo* van heden leest men: » Barcelona is onderdrukt maar niet onderworpen. Iederen nacht worden vreedzame burgers van hunne legerstede gelicht, om in de kerkers der citadel gesleept te worden. Geheele troepen van in den omtrek en dorpen gemaakte gevangenen trekken dagelijks de stad binnen. Hun getal is reeds tot duizend aangegroeid; de straten en wandelingen zijn ledig; men hoort slechts den stap der patrouilles, die met geladen geweer de stad in alle rigtingen doorkruisen. De op de posten gestelde detachementen noodigen de voorbijgangers uit om hunne mantels open te maken. Indien *Prim* en andere dappere helden in het vorstendom het vaandel der vrijheid opstaken en plantedeen, zouden zij aanstonds duizenden soldaten vinden. De heer *Prim* bezorgt aan onze bestuurders veel hoofdbrekens. Het schijnt, dat het staatkundig hoofd van Gerona is afgezet geworden, dewijl hij den dapperen overste niet heeft gevangen genomen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 29 *dec.* Bij besluit van 15 december, n°. 105, heeft Z. M. tot ijker van het vaatwerk te Arnhem benoemd, *R. B. de Roos*, arrondissements-ijker der maten en gewigten aldaar.

— Bij besluit van 28 december, n°. 53, heeft Z. M. bij de koninklijke akademie tot opleiding van burgerlijke ingenieurs, enz., te Delft benoemd: tot onderwijzer in het handteekenen ... *W. ...*, kunstschilder te Delft; tot onderwijzer voor de Fransche en Engelsche talen, *G. J. F. Gaffrey*, onderwijzer bij het stedelijk gymnasium te Delft; tot onderwijzer voor de hoogduitsche taal, *D. Reddingh*, te Delft.

— Ter audientie van den 21sten december heeft het hof van Noord-Braband een belangrijk arrest uitgebragt, in eene zaak waarvan de feiten aldus waren:

Drie jufvrouwen *J* . . . . te Oosterhout toonden zich kort geleden, bij het doortrekken van militairen, onwillig om inkwartiering in te nemen, door haar huis, niettegenstaande alle aanmaning des burgemeesters, gesloten te houden. Eindelijk werd de deur met geweld geopend en de burgemeester trok, vergezeld van den officier van justitie, binnen, maar werd door de dames met scheldwoorden en stompen ontvangen, waarvan proces-verbaal werd opgemaakt, ten gevolge waarvan twee der jufvrouwen, door de regtbank te Breda, wegens rebellie, tot gevangenis en geldboeten verwezen zijn.

Hiervan appel, zoowel van de zijde der beklaagden als van den officier. Het hof, hierop regt doende, heeft overwogen, *dat het koninklijk besluit van 25 october 1815* (*Staats-Courant* n°. 262 en Bijvoegsel op het *Staatsblad*, 11, pag. 213) *betrekkelijk de inkwartiering, nimmer op eene wettige wijze is bekend gemaakt om de onderdanen te verbinden*; en mitsdien de weigering van de beklaagden op eenen wettigen grond steunde; en, wat de uitdrukkingen tegen den burgemeester betreft, deze, in een particulier huis gebezigd zijnde tegen eenen ambtenaar, die bleek op dat oogenblik buiten den kring zijner bevoegdheid gehandeld te hebben (hoewel dit niet aan de beoordeeling der beklaagden stond) terwijl de beklaagden ook door het tegen haren wil openen en indringen van haar huis eenigermate waren geprovoceerd, noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreding daarstellen.

Utrecht, 29 *dec.* Naar men verneemt, zullen in het voorjaar van 1843 eenige garnizoens-veranderingen bij de troepen van het leger plaats vinden. Onder anderen zal het 10de regiment infanterie, liggende te Utrecht, Woerden en Gorinchem, gekommandeerd

door den luitenant-kolonel *Menzo*, naar Bergen-op Zoom vertrekken; het 9de regiment infanterie, garnizoen houdende te Groningen en Vriesland, gekommandeerd door den luitenant-kolonel *van Poolsum Booij*, zal naar 's Hertogenbosch vertrekken; het 6de regiment infanterie, onder kommando van den luitenant-kolonel *Roeters*, zal naar Breda marcheren, ten einde aldaar het 4de regiment infanterie, gekommandeerd door den luitenant-kolonel *Wagener*, te vervangen, welk laatstgemeld regiment naar Groningen en Vriesland zal marcheren. Zullende het 3de regiment infanterie, onder bevel van den luitenant-kolonel *Hubert*, de garnizoensplaatsen van het 10de regiment in Utrecht bezetten. Volgens anderen, zou het 6de regiment in Utrecht komen, en zou het 3de regiment in Amsterdam, Leiden en Hoorn worden gelegd.

Ingezonden stukken.

Dagblad-zegel. — Privilegiën in het stuk van belastingen. (Nederlandsche grondwet).

De in Nederland, bij andere landen betrekkelijk, overzware druk van het zegelregt op de periodieke pers is in de laatste dagen meermalen besproken. Het is thans ons voornemen niet, achteraankomende, mede dat onderwerp in het breede te onderzoeken; alleen willen wij de aandacht vestigen op een enkel punt, een en andermaal bij dezelfs behandeling aangestipt, en, vraagenderwijze iets opmerken.

Het *Handelsblad* (van 30 november ll. en later) maakte gewag van » ministeriële dagbladen en blaadjes" hier te lande, buiten de *Staats-Courant* (1), die » zegelvrij" (2) zouden zijn, of » restitutie van het zegelregt" zouden erlangen — zonder echter, daarbij de bedoelde bladen en blaadjes met name te vermelden; ofschoon het *Handelsblad* van de wezenlijkheid der zaak verzekerd schijnt, daar het stelligerwijze spreekt, met het bepalend lidwoord.

Men zoude het wenschen, dat het *Handelsblad* ten deze openhartiger ware geweest; thans toch moet bij ieder lezer de vraag rijzen: welke zouden die bedoelde bladen zijn? Zij zijn evenwel eenigzins nader aangeduid door het *epitheton ornans* » ministeriële." Wij kunnen dan wel niet denken aan de *Arnhemsche Courant* en anderen, welke op dien titel geene aanspraak maken. Het *Handelsblad* zelf toch is mede niet wel denkbaar. Evenwel [illegible] de provinciale [illegible] Wij hebben de bestaande alzoo, en groot, als [illegible] doen passeren. Maar zijn daar nog ook niet het *Journal de la Haye* en (deszelfs uitvloeisel?) of bijhang?) het *Nederlandsch Nieuwsblad* (blaadje?) Zou men dan soms naast sommige moeten denken (3)? Wij *vragen* altijd. Die zelven, worden algemeen ministerieel genoemd (in den zin, dien dit woord hier te lande kan hebben, waar men wel ministers, maar geen ministerie, en dus geen ministerieel in den waren, of liever *volkomen* zin kan hebben); en wie ook zou ze ervoor houden, die ze slechts met een weinigje gezond menschen-verstand (er zijn toch ook apen- en nog lagere verstanden) en met eenige aandacht leest. De aap komt dikwerf [illegible] uit de mouw, wel schemeren zij met fraai klinkenden bombast geven zich den toon als waren alleenlijk zij der wijsheid, de waarheid, de opregtheid [illegible] gegeven (5), en zij *alleen* alzoo de eenige uitdrukking van den geest der natie — waaruit men [illegible] het ook niet onder de hand [illegible]

(1) Wat betreft de *Staats-Courant*, dat laat zich ligt begrijpen. Betaalde die zegelregt, het ware slechts eene daadzaak *overstorting* van penningen. Zelfs kon zij haren stempel (*a mock stamp*) wel weglaten, die toch geheel bijzonder is, en, naar allen schijn, in den drukvorm, lastens, en dan ook zou infringeren de bepaling der wet, volgens welke het te bedrukken belastbaar papier *vooraf* gezegeld moet zijn.

(2) Immers, d. i., wel den stempel voerende voor het onderwerp, van betaling [illegible] namelijk gelijk met, restitutie?

(3) Ofschoon aan enkelen, gelijk ons al een raar, niet natuurlijk eigen, maar onhandig aangebragt, ministerieel luchtje is.

(4) Het *Handelsblad* bedoelt toch zeker als nu *bestaande* bladen niet zulke, die reeds den doodslaap slapen. Anders hebben wij dergelijken zin ook wel van wijlen den *Avondbode* hooren spreken; doch onder welken anderen vorm, misschien? hij — dit meenen wij zeker te weten — genoot *geene* ondersteuning *in den vorm van » zegelvrij" of » restitutie van zegelregt."*

(5) Wij willen hun al die fraaije qualiteiten nu eens *niet volstrekt* betwisten, maar zijn toch te kleingeloovig om, hun *uitsluitend* en *volkomen* bezit derzelve zoo gaaf aan te nemen. Roskruitter.

te zien gegeven, zou moeten opmaken, dat aan de eene, die der dusgenoemde oppositie, ook niet als dan de opposite ondeugden en alzoo in geen titel jota de uitdrukking van den nationalen geest te zien waren; — wel trachten zij de eenvoudigen, maar zeer eenvoudigen, zoo in het politieke als in het religieuse, met mooije praatjes te paaijen, ware het ook, neen, stroeperig gekakel niet *sunt o naar fallam*.... Doch, dit daargelaten — het zou thans van het punt afleiden.

Veel genoeg omtrent de vraag, welke de bedoelde bevoordeelde bladen mogten zijn; die wij daarom, nog *in geenen deele* stellig opgelost willen achten. Heeft iemand op dit punt wezenlijk helder licht, hij moge zijn licht niet onder de koornmate houden.

Eene tweede vraag is: de bevoordeeling boven anderen, mogt dan deze, of die haar genieten — volgens de stellige uitdrukking van het *Handelsblad* zou zij geniede *eene*; maar, op *welken grond* en *waarom*? Beantwoording dezer vraag, zal er redeneerkundig, is niet minder moeijelijk. Is zij niet af te leiden uit het bijgevoegde *epitheton ornans*? Zou het niet zijn, *omdat* zij » ministerieel" *zijn*, en *opdat* zij » ministerieel" zouden *blijven*? Het ware dan — hoe het anders te noemen? — eene *gekochte* of *gehuurde* trompet. Welk, hoeveel, of liever hoe *weinig*, vertrouwen aan zulke bladen, reeds daarom, moet geschonken worden, is zonneklaar, zelfs voor den stekende. Want, zeker gaat het: *wiens brood men eet, diens woord men spreekt*. Geen *vrijgsman* is er te koop, om van zijne beste kalanten, ook het geringste te wagen; de kleinste zotternij te verbreiden; hij zal, hij moet, ook in zijn eigen belang, zelfs derzelver grove gebreken en dwaasheden tegenspreken, bewonderen, vergoelijken, al naar gelang der omstandigheden: zijne leus is: o aap, wat hebt gij mooije jongen! En dat zooveel te meer, indien welligt zijn bestaan van de gunst van een of meerdere voorname kalanten moet afhangen. — Zodanig zouden dan zijn het *opdat* en *opdat*; — maar, waren die grond en die reden, *in casu posito*, regtmatig aannemelijk? konden zij doen den beugel? Wij zouden zulks ernstig, maar niet te meer vrijmoedig, om regt Siegenbeekiaansch te spreken » den heeren *in bedenking* willen geven." Hoe men het neme, 1e. de *vorm* zij positief of wel negatief, — de zaak zelve, de ondersteuning, bevoordeeling ware altijd iets positiefs; 2e. zulke ondersteuning *in dien vorm*, zou, uit haren aard, wel niet anders kunnen komen dan van 'slands hand, hooger of lager, maar toch altijd van eene hand, van welke de beschikking ten deze zou *kunnen* uitgaan; 3e. het zal eene ondersteuning zijn, wat het regtmatige betreft, op hoogst te betwijfelen grond verleend. Of, zou *ministerialismus* op zich zelf, zonder eenige nadere bepaling, gelijk zijn te stellen met *verdienstelijkheid jegens het vaderland*, welke, in hoogeren graad dan, dergelijke ondersteuning, bij wijze van gratificatie of eerbewijs, zou kunnen wettigen? — Ook dan nog kon men het vrij wat minder af, zoo hooge gratificatiën zijn immers *voorbeeldeloos*!!!

Maar worden — altijd *posito de mogelijkheid*, dat het *Handelsblad* goed ingelicht ware, voor welks rekening wij de waarheid van het feit laten — het bedrag tot dergelijke ondersteuning kwame dan wel niet dadelijk *uit* eene schatkist, maar — *moest* er toch *in* komen (6), en blijft er *uit*, of kwame er wel in, maar ging er weer *uit*. Groot of klein, het *niet* inkomen van, geen kon en moest inkomen maakt of laat noodwendig *ruimte*; en daar het *ledig* in financie-zaken slecht te pas komt, moest men er noodzakelijk op uit zijn, om het ontstaande *vacuum* van anderen, kant te doen vergoeden. Welligt hadden wij ten dezen iets noodig, eene zeer belangrijke, zeer *nobele* propositie. Namelijk eenvoudig eene *verhooging* van deze soort van schatting *voor de bepaald* niet-*ministeriële bladen*. Dan kwame, 1e. de balans in het huisje — en dat is een cardinaal punt; 2e. men handelde zeker consequent. Want, dunkt ons, hier mogt gelden: zijn de *ministeriële* bladen, *qua tales*, *waardig*, *boven anderen*, *ontlast* te worden, — dan zijn de *niet-ministeriële*, *qua tales*, waardig, boven anderen, *belast* te worden (7). *Deze considerans* moest

(6) Het publiek, den stempel op een dagblad ziende, vertrouwt natuurlijk, dat het uitgedrukt bedrag van regt, met de hoedige opcenten, deugdelijk betaald zij, en kan ook niet aan eene » restitutie" denken.

(7) *Beiden* hadden dan een *privilegium*. Immers bij de oude Latijnen was er zoo wel *privilegium contra quemdam*, als *in gratiam cujusdam*!

dan ook in de inleiding tot eenige deswege te geven verordening niet vergeten worden.

Eene laatste vraag, welke wij voor heden willen opperen, is deze:

Ware dergelijke onderscheidende bevoordeeling van den een boven den ander — om welke redenen, en aan wie dan ook verleend — wel even een te brengen althans met de Nederlandsche grondwet? Wij willen in het *wetkundige* geene aanspraak maken op groote of diepe geleerdheid; maar meenen toch, daar de wet voor allen is, althans voor allen *heet* te zijn, en *moet* zijn, die ook als *ons* eigendom te mogen beschouwen en er een oog in te werpen, te meer, daar zij niet in privaat manuscript, maar in druk, en dus *publici juris facta* is. — Daar lezen wij dan in artikel 196 der in 1840 gewijzigde grondwet, 7de hoofdstuk, *van de financiën* (officiele uitgave ter landsdrukkerij, bladzijde 38), buiten eenig dadelijk verband met het vorig of volgend artikel:

» Geene privilegiën kunnen in het stuk van belastingen worden verleend."

Ons dacht, dat artikel is heel duidelijk — en ware in *casu posito* stellig van toepassing. Het zegel, gewoon of buitengewoon, is, hoe men ook redenere, wel niet anders dan eene *belasting*? Dit kwam ons voor, boven alle tegenspraak te zijn. Wij begrepen toch niet, hoe anders men het zou kunnen noemen, of men moest den stempel, als zeker waarmerk, als *hoofdzaak*, het te innen regt als *bijzaak* voorstellen? Zulks echter begrijpt een kind wel beter. Het woord *kunnen* is mede wel niet anders te nemen, dan in den zin van *mogen*. Maar nu is er nog het woord *privilegie*, een *onduitsch* woord: en wij weten niet, hoe de wetgeleerden van professie *dit* hier zouden kunnen uitleggen, uitbreiden of beperken (8) voor ons, die, de etymologie (9) daargelaten: *verba valent usu* — het niet anders expliceren, dan van *iets*, dat *iemand geniet boven een ander*; wij zouden meenen, dat dit artikel in *casu posito* niet ten onregte tegengeworpen wordt.

En nu, gesteld het *Handelsblad* hadde het wel, en gesteld onze meening ware juist (hetgeen wij aan kundiger oordeel gaarne onderwerpen) — altijd *gesteld*, hoe zou men dusdanig feit in Nederland moeten betitelen: grondwettig? of *on*-grondwettig? En, indien het laatste — hoe ware het dan te *verantwoorden*? — Wij bekennen, het is ons duister: en zouden wij dan niet welligt bijna geneigd worden te meenen, dat het *Handelsblad*, tegen zijne constante (?) gewoonte aan, zich nu grovelijk vergiste?

A., 18 december 1842.

Onderwijs.

De geest, zoowel als de letter, van het besluit van den 2den januari 1842 omtrent het lager onderwijs vloeijen over van gelijkheid van allen voor de wet, van de zorg en maatregelen, dat in het vervolg aan het onderwijs geene eenzijdige rigting worde gegeven; dat de provinciale commissiën, wat aangaat de verschillende godsdienstige gezindheden van hare leden, zooveel mogelijk in evenredigheid kome met de onderlinge godsdienstige verhouding van de bevolking in iedere provincie, en dat voorts, in afwachting dier evenredigheid, ter tijdelijke tegemoetkoming, bij de provinciale commissiën zullen worden benoemd honoraire leden, enz. Op welke wijze heeft men dat besluit tot heden ter executie gelegd? Wij hebben successivelijk de benoemingen gade geslagen van *roomsch-katholijken*, tot honoraire leden bij de provinciale commissiën van Noord-Holland, Overijssel, Noord-Braband enz. Geene benoeming heb ik tot heden echter gezien van eenig

(8) Professor THORBECKE heeft in zijne » Proeve." Leiden 1840, pagina 65, artikel 176) het artikel letterlijk overgenomen, met die *verbetering* evenwel, dat hij het on-Duitsche *privilegiën* verwisselde voor het zuiver Hollandsche *voorregten*.

(9) Privilegium — uit *Privus* en *Lex* — verordening of beschikking, bepaling ten opzigte van een bijzonder iemand of iets buiten de algemeene wet. In het Holland ch *voorregt*, altijd iets voor, buiten of boven het *gemeen* regt. Een voorregt *kan* in bijzondere gevallen zeer *billijk*, regt*matig* wezen; doch, waar *voor allen gelijk* regt (gelijke last) bestaat, kan het, naar *juist regt*, nimmer billijk of regtmatig, zijn; en daarom is de bepaling van artikel 196 der grondwet *te regt* daar gesteld: zij is de uitdrukking van een axioma.

Welligt waren op het onderwerp van dat artikel, in verband met andere artikelen, nog meerdere bescheiden *vragen* te doen; die wij echter liever voor alsnu besparen.

Israëliet tot lid dier commissiën. Onwillekeurig rees de gedachte bij mij op, of het der regering soms ook onbekend kon zijn, dat er in die provinciën Israëlieten wonen, of dat het verschil tusschen theorie en praktijk van dusdanig besluit zoo verbazend groot kon zijn, dat ik hetzelve niet kan bevatten.

16 december 1842. !?!

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 20 tot en met 30 December.

Gehuwd: C. van Esterik met H. Aarts.

Bevallen: C. Goedings, geb. Bekker, Z. — F. E. Derksen, geb. Gibault, D. — M. W. Troost, geb. Thiebout, D. — J. M. W. Westerborg, geb. von dem Bruch, Z. — A. G. ten Bensel, geb. Wielick, D. — C. A. Reijers, geb. Dibbets, D. — E. Roest, geb. Evers, D. — J. Dijkman, geb. Mattens, D. — G. Willemsen, geb. Siep, Z. — J. G. de Vaynes van Brakell, geb. van Overveldt, Z. — D. Zeegers, geb. Smits, Z. — M. Bemelmans, geb. Dumont, Z.

Overleden: H. S. Bontekoe, 22 j. — Doodgeb. Z. van H. Abbing en J. van Meerbeek. — H. Riksen, 1 j. 3 m. — B. Knuvelder, 7 w. — D. Loef, 1 j. 3 m. — B. S. Rorijs, 5 j. 7 m. — W. P. D. Elferich, 6 j. — J. M. Jas, 1 j. 5 m. — Doodgeb. Z. van H. Jansen en J. Jansen. — E. Evers, 3 j. 2 m. — M. J. B. Broenen, 1 j. 3 m. — J. Rhutjes, 11 m. — P. Larion, 3 j. 3 m. — C. Jas, 7 m. — G. Greven huisvrouw van J. Straatman, 39 j. — P. Kooter, 4 j. 4 m. — C. Righart, 71 j. 2 m. — M. Gerritsen, 32 j.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: H. C. A. Millies met G. L. C. Gordijn.

Bevallen: P. Hornselaar, geb. Rijntjens, Z. — A. H. de Lacoupaye, geb. Spengler, D. — A. M. S. Labee, geb. Hubscher, Z. — M. S. Reinders, geb. Bekkers, Z. — H. Logtens, geb. Mulders, D. — G. A. L. S. Richard, geb. Schröder, D. — C. J. Pot, geb. Noest, D. — M. Bekker, geb. de Jager, Z. — C. Klomp, geb. van Doorn, D. — E. Poelen, geb. Hendriks, D. — J. M. Israel, geb. Redel, Z. — G. de Groot, geb. Blijdenstein, D. — J. L. C. Scholl, van Egmond, geb. Heereman, Z.

Overleden: H. van Vulpen, 32 j. — H. Bach, 10 j. — J. W. G. Duijs, 5 m. — C. Heijnen, 44 j. — J. Martens, 58 j. — F. Theunissen, 27 j. — T. Wouters, 1 j. — J. Jansen, 36 j. — R. Peters, 25 j. — J. Bongaards, 1 j. — J. van Dijk, 28 j. — J. Schrievers, 60 j. — J. T. Simpson, 29 j. — P. Pouwels, 10 j. — J. Vijftigschild, 85 j.

TE ZUTPHEN:

Van daar is geene opgaaf ontvangen.

TE TIEL:

Gehuwd: A. van Loon, weduwenaar van M. van Langeveld, met C. W. van Zoelen.

Bevallen: M. Brouwer, geb. Velders, Z. — M. J. de Blank, geb. van Wermeskerken, D. — P. Mulders, geb. van den Ham, Z. — C. Wagteveld, geb. van Doorn, D. — C. Spie, geb. Huibertse, Z.

Overleden: M. F. de Bree, 1 j. 9 m. — Doodgeb. D. van D. van de Putte en M. van Offerden. — P. de Veijer, 6 j. 9 m. — M. van Adelsbergen, 8 d.

Advertentiën.

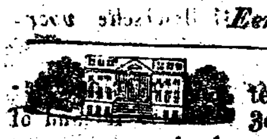
ARNHEM, den 28sten December 1842. — Heden beviel voorspoedig van een welgeschapen Zoon Vrouwe *J. G. VAN OVERVELDT*, Echtgenoot van den Wel-Edelen Gestrengen Heer *DE VAYNES VAN BRAKELL*, *Luitenant ter Zee 1ste klasse*, thans aan boord van Zijner Majesteits Fregat *den Rijn*.

Heden ontving ik het voor mij hoogst bedroevend berigt, dat mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, de Wel Edel Gestrenge Heer *ARNOLD ANTONIJ ASSUERUS CAIJMANS*, in leven *Luitenant ter Zee van de eerste Klasse*, Kommandant van Zr. Ms. Brik *de Brak*, op den 7den October dezes jaars, te Rio Saramacca, in Westindië, is overleden.

ARNHEM, den 27sten December 1842.

M. G. KAHR,
Wed. CAIJMANS.

Eenige kennisgeving.

De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal, op Dingsdag den 3den Januarij 1843, des avonds ten zeven ure, in het Logement het *Hof van Holland*, in de Weverstraat, finaal verkoopen:

1°. Het HUIS en ERF, in de Ketelstraat, Wijk No. E. 60; bij inzet met de hoogen gebragt op f 4411.

2°. Een DITO op de Beek, Wijk E. No. 104, op f 1400.

3°. Een HUIS en ERF, tot vier WONINGEN ingerigt, in de Nieuwstad, Wijk E. No. 186, 196, en 170; op f 1260.

No. 2 en 3 zijn dagelijks en No. 1 iederen Dingsdag en Woensdag te zien, van 10 tot 2 ure.

De Ondergeteekende, Agent van Rijks-Kassier te *Arnhem*, maakt door bekend, dat de Heer *F. VAN GE-LENBURG*, tot andere functiën geroepen, 1°. Januarij 1843, zijn Kantoor zal verlaten, en dat van zijnentwege bij zijne afwezigheid of verhindering de stukken van zijn Agentschap te teekenen, dat deze bemoeijing, met goedvinden van Z. Exc. den Minister van Financiën, op genoemden 1sten Januarij 1843, door den Heer en Mr. *A. A. ROUS*, zal worden aanvaard.

Arnhem, 27 December 1842.

VAN RANZOW.

De Notaris *A. L. DE KRUIJ*, te *Voorst*, zal, op Woensdag den 11 Januarij 1843, des voormiddags om 10 ure, aan de Herberg *de Tesse*, te *Eepe* onder *Brummen*, in het openbaar verkoopen:

1°. Een aantal perceelen DENNENBOOMEN geschikt voor Sporen, Rekkens en verder Timmerhout; staande in het *Voorster Bosch*, het Erve *den Waijenberg*, onder *Empe*, — Aanwijzer *Z. BEUPKES*.

2°. Eenige SCHOTWILLIGEN, staande in de *Koppel*, nabij de *Voorstondesche Krenten*. — Aanwijzer Mr. *BANNINK*, op *Hobrink*, in *Tonden*.

De Ondergeteekende biedt UIT DE HAND TE KOOP aan: zijn overdekten *RIJN-AAK*, groot 1.. centenaars, met of zonder Tuig, liggende thans in *Ruhrort*, bij *Duisberg*. — Men adressere zich met franco-brieven aan *DERK HOOGGRAEF*.

TE HUUR, om met 1°. Mei 1843 te aanvaarden, op eenen van de vrijste standen der Stad *Arnhem*, een BOVENHUIS hebbende eenen vrijen Opgang, zes Kamers, Provisie en Meiden-Kamer, Keuken, Zolder, Kelder en verdere Gemakken, alle geplafonneerd en bij de kamers behangen. — Te bevragen bij *M. WERSON*, Mr. Stukadoor, in de Paauwstraat, te *Arnhem*.

Door vertrek naar elders, wordt ter overneming aangeboden een bekend TABAKS-, SNUIF- EN SIGAREN-WINKEL, OPSTAND en annexe SIGAREN-FABRIEK, in eene der Hoofdplaatsen van *Gelderland*, op eenen drukken stand. — Adres *franco* onder Letter G. O., bij den Boekhandelaar *W. J. KRUIJT*, te *Arnhem*.

TE KOOP, om dadelijk te aanvaarden, eene ZIT-PLAATS in de Groote of St. Eusebius-Kerk te *Arnhem*, in het Zuider-Middelpand, op de zevende bank, de zevende plaats. — Te bevragen bij de Heeren *MALLINCKRODT EN COMP.*, op St. Walburgen.

P. PINKHOFF, geëxamineerd Tandmeester te *Arnhem*, in de Kerkstraat, berigt zijne Geabonneerden en Begunstigers, dat hij zich van den 2den tot den 6den Januarij, naar *Zutphen* zal begeven, en aldaar over alle MONDGEBREKEN zal te spreken of te ontbieden zijn, bij den Heer *LIJSEN*, in de *Groote Zwaan*.

"In alle zaken," zegt *Montaigne*, "moet men niet het geleerdste, maar het best ervarene zoeken: *vita longa, ars brevis*, en vooral in de geneeskunde moet men altijd zijne toevlugt nemen tot mannen, die zich bepaaldelijk op eene van de takken der geneeskunde toeleggen; want deze verwerven daarin, door de praktijk, eenen graad van volmaaktheid, die men te vergeefs bij anderen zoude zoeken," en om redenen bevelen wij dan, ook de ROB ANTI-SYPHILITIQUE van Doctor *GIRANDEAU DE ST. GERVAIS* aan, die eene volledige verhandeling over de GEHEIME ZIEKTEN uitgegeven heeft. De Rob-anti-syphilitique, door verscheidene akademiën goedgekeurd, en in de hospitalen in gebruik, is het eenige geneesmiddel, dat volkomen, binnen weinig tijds, en met geringe kosten, de uitslag, de huidziekten van allerlei aard, en alle syphilitische ziekten, jong of verouderd, en die naar eene andere geneeswijze willen luisteren, geneest.

Openbare proefnemingen, zoowel als wetenschappelijke verslagen hebben bewezen, dat er geene Syphilis bestaat, onder welke vormen en op welk tijdstip zij haar ook moge aantasten, die, weerstand zou bieden tegen het methodiek gebruik van dit bloedzuiverend middel, hetwelk een specificum tegen de syphilitische besmetting is. Deze zachte en gemakkelijke behandeling belet de toevallen, die dikwijls door het gebruik der kwik ontstaan; zij is de eenige, die voor kinderen, minnen en vrouwen past, te meer daar zij geene kwijling voortbrengt en nooit de tanden noch het haar benadeelt.

Doctor *GIRANDEAU DE ST. GERVAIS* heeft uitgegeven: 1°. Eene verhandeling over de Syphilis, een deel in 8°, met platen, prijs 6 francs. Dit werk is in het Duitsch en Engelsch vertaald, en is te bekomen te Leipzig bij den Heer *Brockhaus*; 2°. Een *praktische leidsman* voor de behandeling der huidziekten, in 8°, met platen, 6 francs, en bij heeft het gedicht over de Syphilis van *Mery* en *Barthelemy*, met afteekeningen voorzien. De Rob-anti-syphilitique wordt verkocht in flesschen de groote flesch van 1 Nederlandsche Kan, benevens een *klein boekje* om zich zelven te kunnen behandelen; De *bloedzuiverende zalf* ter genezing der huidziekten, 3 francs; De *mixtuur der Copaiba* ter genezing der afvloeijing in 24 uren, 6 francs. — Men adressere zich bij alle goede Apothekers, die in correspondentie met Parijs zijn. Men kan zich ook aan den uitvinder wenden, die gratis consultatiën kosteloos per correspondent geeft, en aan *de armen* zelfs *gratis* de geneesmiddelen uitreikt, indien dezelve hem van Regeringswege of door de Kerkelijke Overheden aanbevolen zijn. Het adres is: *Rue Richer* No. 6 te *Parijs*.

Men kan zich ook met vertrouwen tot de volgende personen wenden:

HOLLAND en BELGIE. Te *Amsterdam* bij *Ruijgers*, Koopman, en bij *de Haan*, Apotheker; te *Deventer* bij *Robijns*; te *Vlissingen* bij *van Os*; te *Groningen* bij *L. Kraaij*; te *Helmond* bij *L. Guipers*; te *'s Hage* bij *Stokker*; te *Leeuwarden* bij *van Harinxma*; te *Rotterdam* bij *André & Comp.*; te *Schiedam* bij *van Schaik*; te *Goes* bij *Lepointre fils*; te *Antwerpen* bij *van de Velde*; te *Oudenaarde* bij *Cavenaille fils*; te *Brugge* bij *van Patrice Pollet*; te *Brussel* bij *van de Savel*; te *Beaumont* bij *Wanty*; te *Binche* bij *Legrain*; te *Kortrijk* bij *van der Espt*; te *Couvin* bij *Fagot Briquet*; te *Bons* bij *Etrevenard*; te *Gend* bij *Massot Froment*; te *Huy* bij *Rasquinet*; te *Luik* bij *Peters*; te *Leuven* bij *Smout*; te *Leuze* bij *A. de Wettes*; te *Luxemburg* bij *Lechen*; te *Mons* bij *Putsage*; te *Menin* bij *Mieme*; te *Namen* bij *Denaret*; te *Peruwelz* bij *Limage*; te *Renaix* bij *Roy*; te *Doornik* bij *Carette*; te *Verviers* bij *Etienne*; te *Philippeville* bij *Poncelet*.

DUITSCHLAND, ZWITSERLAND, PIEMONT, enz. — Te *Frankfort aan den Mein* bij *Hermann*; te *Genève* bij *Peschier*; te *Chaux-de-fonds* bij *Vieux fils*; te *Locle* bij *Leroy*; te *St. Gallen* bij *Geiser*; te *Neufschatel* bij *Humbert Droz*; te *Zurich* bij *Finsler*; te *Lausanne* bij *Fluger Aîné*; te *Nyon* bij *Paulian*; te *Manaco* bij *Muratore*; te *Chambéry* bij *Bellemin*.

FRANKRIJK. — *Parijs*, bij *Trablit*, rue J. J. Rousseau No. 21; *Besançon* bij *Desfosses*; *Marseille* bij *Thumin*; *Bordeaux* bij *Mancel*; *Toulouse* bij *Pons*; *Bayonne* bij *Leboeuf*; *Lyon* bij *Vernet*; *Brussel* bij *Fripier*.

SCHOUWBURG,

van

J. W. VAN VELZEN.

Op Maandag den 2den Januarij 1843, No. 6 van het abonnement:

HET VROUWTJE VAN DEN DONAU

OF DE

KONINGIN DER SPOOKNYMPHEN.

Toover-Zangspel in 3 Bedrijven, Versierd met Nieuwe-Decoratiën, Tooverwerken, en Changementen, expresselijk daartoe vervaardigd door den Heer G. P. de Beste, *en geheel Nieuwe Costumes*. Om de uitgebreidheid van deze Voorstelling, geen nastuk.

Aanvang ten 6 ure.

Marktprijzen.

Arnhem, 30 December 1842.

Oude Weit van f 00,00 tot f 00,00; *Nieuwe Weit* van f 8,30 tot f 9,75; *Rogge* van f 7,50 tot f 8,0.; *Boekweit* van f 5,90 tot f .,20; *Garst* van f 5,.. tot f 00,00; *Vriesche Haver* van f 00,00 tot f 00,00; *Voerhaver* van f 2,50 tot f 3,10; *Witte Boonen* van f 00,00 tot f 00,00; *Paarde Boonen* van f 6,50 tot f 00,00; *Graauwe Erwten* van f 00,00; *Groene Erwten* van f 9,00 tot f 00,00; *Geele Erwten* van f 6,00 tot f 00,00; *Koolzaad* van f 00,00 tot f 00,00; *Lijnzaad* van f 00,00 tot f 00,00; *Klaverzaad* van f 00,00 tot f 00,00; *Aardappelen* van f 1,40 tot f 1,70; *Boter* van f 00,64 tot f 00,70 het pond.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG, 30 DECEMBER.		Laagste koers.	Hoogste koers.	Kol...
NEDERL., Werk. Schuld à 2½	»	52⅝	52¾	52..
Dito Dito	» 5	101⅞	101¾	10..
Amortisatie-Syndicaat	» 4½	94⅞	94..	
Dito Dito	» 3½	77⅛		
Handelmaatschappij	» 4½	129¾	130¼	13..
Nieuwe Dito	» 4½	103⅞		
Dito Dito 1837	» 4½			
Oostindische Leening	» 5	99¼	99..	99..
Spoorweg Haarlem	»			
Aanl. Rijn Spoorweg	» 4½	91⅛		
FRANKR. Inschrijv. G. B.	» 3			
SPANJE. Leening *Ardoins*	» 5	19⅜	19⅛	
Dito onbep. stukk.	»	16⅛	16⅛	
PORTUGAL. Oblig. te Lond.	» 3	34	34..	
RUSL. H. & C. 1798, 1816	» 5	106¼	106⅛	
Dito 1828, 1829	» 5	106		
Dito 1831, 1833	» 5	98½	98⅞	
Oblig. bij *Hope*	» 5			
OOSTENR. Lod. à fl 100	»			
Dito à fl. 250	»	340		
Metaliek	» 5	108⅛		
Dito	» 2½	57⅛		
BRAZILIE. Dito Dito	» 5	74½	74¾	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker...